

[Indenrigsministeren.]

amtskommuner agter regeringen netop, kan jeg godt sige, at hindre yderligere forøgelse af denne beskatning.

Som jeg allerede tidligere har sagt, har dette forslag et sigte, nemlig en fuldstændig eller dog næsten fuldstændig ophævelse af de kommunale ejendomsskatter, og det kan regeringen ikke gå ind for. Ejendomsskylden er vi indstillet på at afskaffe, men vi mener ikke, at det kan gøres så hurtigt som her foreslået, og således at de nuværende ejere indkasserer hele gevinsten ved ejendoms-skyldens bortfald på de almindelige indkomstskatteyderes bekostning. Ved en fiksering og en gradvis aftrapning af den sogne- og amtskommunale ejendomsskyld vil nybyggeriet jo blive fritaget for ejendomsskyld, og de ældre ejendomme vil også gradvis blive lettet for denne beskatning.

I modsætning til de to oppositionspartier er vi af den opfattelse, at der såvel i byerne som på landet skal opkræves grundskyld af en passende størrelse. Det, man kan anke over ved det bestående system, er imidlertid, at grundskylden opkræves så uensartet i de forskellige sognekommuner, og at denne uensartethed yderligere forøges gennem forskellene i den amtskommunale udskrivning af grundskyld. Denne uensartethed vil kunne afhjælpes ved en udvidelse af amtskommunernes beskatningsgrundlag og ved fastsættelse også af passende grænser for sognekommunernes udskrivning af grundskyld. Det er det, regeringen med sit forslag agter at gøre.

Jeg bemærkede med glæde, at ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, gjorde opmærksom på, at forslaget selvfølgelig var et forhandlingsgrundlag. Jeg vil gerne sige tak for denne udtalelse, og jeg vil særlig gerne sige tak, såfremt der heri ligger en erkendelse af, at den gennem forslaget tilkendegivne tanke om en næsten fuldstændig afskaffelse af grundskylden alligevel ikke kan stå for en nærmere prøvelse, og et ønske om fordomsfrit at forhandle om en mere ligelig opkrævning af grundskyld på et passende niveau. Det tror jeg der vil være grundlag for, og jeg tror, at vi i fællesskab kan finde frem til en virkelig løsning af disse spørgsmål. Jeg er helt enig i, at det vil være uheldigt, om der skal være eller blive væsentlige stig-

ninger i ejensomsskatteudskrivningen til amts- og sognekommunerne, inden en ændring bliver gennemført. På den anden side vil jeg også gerne straks gøre opmærksom på, at det måske kan blive vanskeligt at foretage så omfattende ændringer i udskrivningssystemet med en så kort tidsfrist, som vi faktisk står over for; en fuldstændig omlægning vil vel vanskeligt kunne gennemføres med virkning allerede fra skatteåret 1961-62. Regeringen stiler imidlertid mod at fremsætte lovforslag, også fremsætte det hurtigst muligt efter nytår, og hvis viljen så er til stede, kan nyordningen måske træde i kraft allerede 1. april 1961.

Må jeg slutte med at sige, at jeg lægger meget stærk vægt på, at man også fra begge sider — og fra begge sider i salen — virkelig viser en forhandlingsvilje, som kan føre til en løsning af det problem, vi her står over for, og helst ser vi, at det bliver en løsning på det bredest mulige grundlag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Thisted Knudsen): Jeg tror, det er Steen Steensen Blicher, der i Diana siger, at enhver sag har to sider, hvorfra den skal beskues. Det forekommer mig, at den højtærede indenrigsminister i de bemærkninger, som han knyttede til de konservatives og venstres forslag til folketingsbeslutning om de amtskommunale skatter, hovedsagelig hæftede sig ved den ene side af sagen, den mere tekniske. Jeg forstod ministeren sådan — og det er i overensstemmelse med åbnings-talen og det, der senere er sagt på vælgermøderne — at vi nu er kommet så langt, at regeringspartierne erkender, at den form for kommunal beskatning af fast ejendom, som vi har, ikke længere kan holde. Det er for så vidt noget glædeligt at konstatere. Jeg husker de mange, mange gange, vi er gået til regeringen, har banket på dens dør; der var lukket, der var slukket, der var ingen hjemme, og når jeg i dag siger tak til den højtærede indenrigsminister, så er det, fordi han er hjemme i dette øjeblik.

Ministeren bebudede et forslag, og vi venter spændt herpå. Vi tager ikke hatten af for manden, før vi har set ham; sådan er indenrigsministeren, og sådan er andre fornuftige mennesker, men jeg vil blot udtale, at jeg håber ikke, at det, dagbladet Poli-